

ligste Særshyn. De to ærede Rigsdagsmænd have indlagt sig stor Fortjeneste derved, at de paa ethvert Punkt have opkaffet sig til bjærve, ubholdende og uforsagte Forsvarere af Indvidernes Frihed ligeoverfor Statsmyndighedens Vilkaarlighed; det er deres Specialitet i denne Verden. Der har ikke været nogen Leilighed, hvor Statsmagten gennem Politiet har gjort sig skyldig i Misbrug, eller hvor der overhovedet kunde være Fare for Misbrug fra dens Side, uden at disse To ere traadte op som Forsvarere for Folket mod den vilkaarlige Embedsmagt. Hvor kan det da være, at naar der foreligger et saa flagrant Misbrug af Magten som det, der er forekommet under det nuværende Politisystem, at de ærede Herrer's Specialitet da bliver reent borte? Jeg beklager overordentlig, at der ikke er foresalden Excesser paa et eller andet Marked, hvor Herredsfogden, ansøgende sin Politistyrke af 2 Mand, var traadt op paa samme Maade mod nogle Medlemmer af den hæderlige Pøndestand, som under Indflydelse af Markedsglæderne og hvad dertil ellers hører vare blevne lidt vel lystige; thi saa skulde man have hørt den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den og den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds udvilde for os, hvor vigtigt, nødvendigt og betydningsfuldt det vilde være, at en Politimagt blev afføkket, der saaledes havde indskrevet sit Navn paa de menige Mænds Rygge med deres „embedsmændige“ Bamhusstolke. Nu staaer imidlertid Sagen anderledes; Misbruget af Embedsmagten er foregaaet i Kjøbenhavn, og det er dobbelt uheldigt, at de meest fremtrædende Misbrug ere foresaldne paa en Tid, da Excesserne kunde tyde hen paa at gaae i Retning af politiske Anstuelser, som de to ærede Rigsdagsmænd ikke deelte, det er høist beklageligt. Jeg skal imidlertid for mit Vedkommende udtale, at dersom Forholdet havde været omvendt, saa vilde den Vedømmelse af Politiets Afserd, som jeg i en anden Stilling har anseet det for nødvendigt at udtale, ikke have været en Tøddel forskjellig fra det, den blev. Jeg har havt Leilighed til at vise og Leilighed til at godtgjøre, at naar der er Tale om at standse Myndigheds-Misbrug fra Politiets Side, saa har jeg ikke alene ikke taget Hensyn til, om det var Kjøleklædte eller Tørveklædte, men jeg har

ogsaa vist det Utilbørlige i at gjøre en saadan Afskillelse, og holdt paa, at uden Personsansæelse skal Behandlingen være høflig og forsvarlig mod Enhver. Som sagt, det er et stort Uheld for denne Sag, at det ikke er det umiddelbare Demokrati, som har været den lidende Part ved den omhandlede Leilighed. Den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds har sit Ideal, ligesom han har saa meget Andet for sig selv, og han har tillige — hvad skal jeg sige — sin Antipathi for sig selv; for ham er kun det Meneske, der skjuler sig i Trøien eller Koften, værd at forsvare. Den ærede Rigsdagsmand har engang her i Thinget udløst et af de besynderlige og komiske Villeder, som han jevnlig bruger; han udmalede med glimrende Farver, hvorledes de Tørvebønder, der kom ind til Kjøbenhavn, vare fortræffelige, nøjsomme, ædruelige og redelige Mennesker, noget ganske Andet end — hvad der laa i hans Skilbring — den Befolkning, som de skulde ind imellem; jeg beklager bitterlig, at ingen af disse brave Tørvebønder var tilstede ved de omhandlede Excesser; i saa Fald vilde den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds ganske vist have været tilbøielig til at anerkjende, at det, at faae et Nap med en Stof ikke har været saa ganske lidet; desuden disse Nap med en Stof vare ikke det Æneste. Men Ulykken er, at det er Kjøbenhavnerne, der have faaet disse Nap, Kjøbenhavn kan han ikke taale, Kjøbenhavneriet kan han ikke taale, Kjøbenhavnerne, de skulde have Smør; men med den ærede Rigsdagsmands Tilladelse skulde Kjøbenhavnerne ikke have Smør, og de vilde ikke have dem; Kjøbenhavnerne, de Kjøleklædte ligesaa vel som de Tørveklædte, have fuldkommen berettiget Krav paa i deres Commune at finde den Sikkerhed og Beskyttelse mod Embedsmænds Misbrug, som den ærede Rigsdagsmand søger at staae enhver Menigmand paa Landet. Vi have Ret til at fordrø det Samme, og det er aldeles utilbørligt, naar man søger, at forhindre os i at opnaae det. Det er imidlertid, jeg gjentager det, en Lykke for denne Sag, at den har en Synsleeder, og jeg skal ikke beklage mig, dersom det maatte lykkes mig fremdeles at tjene souer Afleeder for de Lyn, som de 2de ærede Rigsdagsmænd kunne have ifinde at ud-